

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 10. kesäkuuta 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	5. kesäkuuta 2015
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	C(2015) 3754 final
Asia:	KOMISSIOIN DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) .../..., annettu 5.6.2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohtaan, 227 artiklan 4 kohtaan ja 260 artiklan 3 kohtaan perustuvasta Sveitsissä voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöitä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuudesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja – C(2015) 3754 final

Liite: C(2015) 3754 final

Bryssel 5.6.2015
C(2015) 3754 final

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) .../...,

annettu 5.6.2015,

**Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohtaan,
227 artiklan 4 kohtaan ja 260 artiklan 3 kohtaan perustuvasta Sveitsissä voimassa
olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöitä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn
vastaavuudesta**

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

Solvenssi II -direktiivillä (direktiivi 2009/138/EY), sellaisena kuin se on muutettuna Omnibus II -direktiivillä (direktiivi 2014/51/EU), otetaan käyttöön nykyaikainen riskiperusteinen vakavaraisuus- ja valvontajärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten Euroopan unionissa. Solvenssi II -direktiiviä sovelletaan täysimittaisesti 1. tammikuuta 2016 alkaen.

Solvenssi II -direktiivissä säädetään kolmansien maiden järjestelyjen vastaavuuden vahvistamisesta kolmessa tapauksessa:

- 1) Kolmannessa maassa sijaitseva (jälleen)vakuutusyritys tekee jälleenvakuutusjärjestelyn ETA:ssa sijaitsevan (jälleen)vakuutusyrityksen kanssa (Solvenssi II -direktiivin 172 artikla).
- 2) (Jälleen)vakuutusyrityksellä on kotipaikka ETA:ssa, ja sillä on ETA:n ulkopuolella sijaitsevia omistusyhteyksiä tai tytäryrityksiä (joita kutsutaan yhteisesti ”sidosyrityksiksi”) (Solvenssi II -direktiivin 227 artikla).
- 3) (Jälleen)vakuutusyrityksellä on kotipaikka kolmannessa maassa, ja sillä on ETA:ssa sijaitsevia sidosyrityksiä (Solvenssi II -direktiivin 260 artikla).

Kaikissa kolmessa tapauksessa vastaavuus voidaan vahvistaa rajoittamattomaksi ajaksi (jos vastaavuus on katsottu täydelliseksi) tai rajoitetuksi ajaksi (jos vastaavuuden saavuttaminen on edistymässä). Jälkimmäisessä tapauksessa määräaikaisen vastaavuuden voimassaoloaika ei ole harkinnanvarainen, vaan se vahvistetaan asiaa koskevissa Solvenssi II:n artikloissa: ETA:ssa toimivien jälleenvakuutusryhmien ja kolmansien maiden ryhmien osalta se vahvistetaan viideksi vuodeksi (eikä ole uusittavissa) ja kolmansissa maissa toimivien ETA:n ryhmien osalta kymmeneksi vuodeksi (ja on uusittavissa).

Tässä delegoidussa päätöksessä vahvistetaan Sveitsin vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus rajoittamattomaksi ajaksi kaikissa edellä mainituissa kolmessa vastaavuustapauksessa, joista säädetään Solvenssi II:n 172, 227 ja 260 artiklassa. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus tunnustetaan 172 artiklan nojalla, kyseisen maan jälleenvakuutusyrityksiltä ei voida vaatia vakuuksien asettamista EU:ssa. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus tunnustetaan 227 artiklan nojalla, EU:ssa sijaitsevat vakuutusyritysryhmät voivat suorittaa vakavaraisuusraportointinsa kyseisessä kolmannessa maassa olevan tytäryrityksensä osalta maan paikallisten sääntöjen eikä Solvenssi II -sääntöjen mukaisesti, jos konsernitiilinpäätös laaditaan käyttämällä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus tunnustetaan 260 artiklan nojalla, kolmannen maan vakuutusyritysryhmät, jotka harjoittavat toimintaa EU:ssa, vapautetaan joiltakin osin EU:ssa harjoitettavasta ryhmävalvonnasta.

Solvenssi II:n 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan mukaisia vastaavuuden vahvistamisperusteita tarkennetaan direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä 10 päivänä lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35

(jäljempänä 'delegoitu säädös') 378, 379 ja 380 artiklassa. Perusteisiin sisältyy vaatimuksia, jotka asetetaan kahdessa tai kolmessa edellä mainituista delegoidun säädöksen artikloista ja jotka koskevat yksittäisiä (jälleen)vakuutusyhtiöitä ja (jälleen)vakuutusyhtiöryhmiä. Vaatimukset liittyvät valtuuksiin, vakavaraisuuteen, hallintoon, läpinäkyvyyteen, viranomaisten väliseen yhteistyöhön ja luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sekä siihen, miten päätökset vaikuttavat rahoitusvakauteen.

Ensiksikin kolmannen maan valvontaviranomaisilla on oltava tarvittavat resurssit, valtuudet ja tehtävät, joilla ne voivat varmistaa tehokkaasti (jälleen)vakuutuksen ottajien ja edunsaajien suojan.

Toiseksi, kolmannessa maassa olevilla (jälleen)vakuutusyhtiöillä on oltava riittävät taloudelliset resurssit, jotka vastaavat Solvenssi II:n vakavaraisuusvaatimuksia. Tämä merkitsee erityisesti sitä, että kaikki varat ja velat arvostetaan markkinaehtoisesti, vakuutusteknisessä vastuuvälissä otetaan huomioon kaikki (jälleen)vakuutusvelvoitteet, varat sijoitetaan vakuutuksenottajien ja edunsaajien edun mukaisesti, oma varallisuus on riittävää ja sisäisten tai vakiomallien käyttö on asianmukaista, sekä viime kädessä sitä, että pääomavaatimuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon riskit ja ne suojaavat vakuutuksenottajia merkittävilta tappioilta.

Kolmanneksi, kolmannessa maassa olevilla (jälleen)vakuutusyhtiöillä on oltava tehokas hallintojärjestelmä, johon kuuluvat erityisesti tehokas riskienhallintojärjestelmä sekä asianmukaiset toiminnot ja menettelyt Solvenssi II:n mukaisesti. Valvontajärjestelyllä on varmistettava myös, etteivät liiketoiminnan, johdon tai määräosuuksien muutokset vaikuta kielteisesti (jälleen)vakuutusyhtiön vakaaseen johtamiseen.

Neljänneksi on varmistettava, että tiedot ovat läpinäkyviä sekä kolmannen maan valvontaviranomaisten että yleisön kannalta.

Viidenneksi on noudatettava salassapitovelvollisuuksia ja viranomaisten välistä tietojenvaihtoa koskevia velvollisuuksia: kaikkien, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet valvontaviranomaisten palveluksessa tai lukuun, on noudatettava salassapitosääntöjä. Tällaiset henkilöt eivät saa ilmaista saamiaan luottamuksellisia tietoja muulla tavoin kuin tiivistelmänä ja erityistapauksissa, kuten rikoslainsäädännön piiriin kuuluvissa tapauksissa tai tietyissä siviili- tai kauppaoikeudellisissa menettelyissä. Lisäksi kolmannen maan valvontaviranomaisten on pyydettävä ennakkosuostumusta luottamuksellisten tietojen käyttöön siltä viranomaiselta, joka on ne antanut, ja käytettävä tietoja ainoastaan niihin erityistarkoituksiin, joihin ne on saatu.

Kuudenneksi, kolmannen maan valvontaviranomaisten on otettava huomioon päätöstensä vaikutukset maailman rahoitusvakauteen sekä mahdolliset myötäsykliset vaikutukset.

Eräät muut vastaavuusperusteet koskevat nimenomaan ryhmävalvonnan tai jälleenvakuutustoiminnan vastaavuutta. Valvontaviranomaisilla on esimerkiksi oltava lakisääteiset valtuudet päättää, mitkä yritykset kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen on saatava valvontaviranomaisen ennakkolupa.

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV) on neuvonut Euroopan komissiota tämän arvioidessa Sveitsin järjestelyn täyttää vastaavuutta Solvenssi II:ssa säädetyn järjestelyn kanssa. EVLEVin lausunto on julkaistu sen verkkosivustolla. Komissio on ottanut tässä 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisessa vahvistamisessa EVLEVin antamat tiedot kokonaan huomioon. EVLEVin lausunto perustuu asiaa koskevaan Sveitsin lainsäädäntökehykseen, johon kuuluvat 22. heinäkuuta 2007 annettu ja 1. tammikuuta 2009 voimaan tullut finanssimarkkinoiden valvontalaki (Financial Market Supervisory Act, FINMASA), 17. joulukuuta 2004 annettu vakuutusvalvontalaki (Insurance Supervision Act, ISA) sekä vakuutusvalvonta-asetus (Insurance Supervision Ordinance, ISO). Sveitsin liittoneuvosto hyväksyi vakuutusvalvonta-asetuksen 25. maaliskuuta 2015, ja se tulee voimaan 1. heinäkuuta 2015. Komissio on tukeutunut EVLEVin antamiin tietoihin. Tarkempia tietoja Sveitsin valvontajärjestelyn arvioinnista annetaan EVLEVin lausunnossa.

2. SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

Komission aikomuksesta vahvistaa Solvenssi II -direktiivin 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla Sveitsin järjestelyn vastaavuus kuultiin 5. maaliskuuta 2015 pankkitoimintaa, vakuutustoimintaa ja maksuja käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää. Asiantuntijaryhmä hyväksyi asiaa koskevat komission suunnitelmat.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Komission delegoidun päätöksen oikeusperustana on Solvenssi II -direktiivin 172 artiklan 2 kohta, 227 artiklan 4 kohta ja 260 artiklan 3 kohta.

Vaikka Solvenssi II -direktiiviä sovelletaan täysimittaisesti vasta 1. tammikuuta 2016 alkaen, komissio voi jo hyväksyä tämän delegoidun päätöksen Solvenssi II -direktiivin 311 artiklan nojalla.

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) .../...,

annettu 5.6.2015,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohtaan, 227 artiklan 4 kohtaan ja 260 artiklan 3 kohtaan perustuvasta Sveitsissä voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuudesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II)¹ ja erityisesti sen 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 2009/138/EY perustetaan riskiperusteinen vakavaraisuusjärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten unionissa. Direktiiviä 2009/138/EY aletaan soveltaa unionissa toimiviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin täysimittaisesti 1 päivänä tammikuuta 2016.
- (2) Vaikka Solvenssi II -direktiiviä sovelletaan täysimittaisesti vasta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen, komissio voi jo hyväksyä tämän delegoidun päätöksen Solvenssi II -direktiivin 311 artiklan nojalla.
- (3) Direktiivin 2009/138/EY 172 artikla koskee sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettavan, kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuutta, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kyseisessä kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävien yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia voidaan käsitellä samalla tavoin kuin mainitun direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.
- (4) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta kolmansien maiden sellaisten vakuutusyritysten osalta, jotka kuuluvat unionissa kotipaikkaa pitäviin ryhmiin. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että tällaiset ryhmät voivat käyttäessään raportoinnissaan konsolidointimenetelmänä vähentämistä ja yhteenlaskemista ottaa huomioon kolmannen maan sääntöjen mukaan lasketut pääomavaatimukset ja käytettävissä olevan pääoman (oman varallisuuden) sen sijaan, että kyseiset ryhmät laskisivat ne direktiivin 2009/138/EY perusteella, kun ne laskevat ryhmän vakavaraisuusvaatimusta ja hyväksyttävää omaa varallisuutta.

¹ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

- (5) Direktiivin 2009/138/EY 260 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella. Jos vastaavuus vahvistetaan, jäsenvaltiot turvautuvat direktiivin 2009/138/EY 261 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmannen maan ryhmävalvontaviranomaisten harjoittamaan vastaavaan ryhmävalvontaan.
- (6) Kolmannen maan oikeudellisen järjestelyn katsotaan vastaavan täysin direktiivillä 2009/138/EY vahvistettua järjestelyä, jos se täyttää vaatimukset, jotka tarjoavat vastaavantasoisien vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan. Täyden vastaavuuden vahvistaminen 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla on voimassa rajoittamattoman ajan, jollei sitä kumota.
- (7) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV) antoi 9 päivänä maaliskuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle lausunnon Sveitsissä voimassa olevasta, (jälleen)vakuutusyrityksiin ja -ryhmiin sovellettavasta sääntely- ja valvontajärjestelmästä. EVLEVin lausunto perustuu asiaa koskevaan Sveitsin lainsäädäntökehykseen, johon kuuluvat 22 päivänä kesäkuuta 2007 annettu ja 1 päivänä tammikuuta 2009 voimaan tullut finanssimarkkinoiden valvontalaki (Financial Market Supervisory Act, FINMASA), 17 päivänä joulukuuta 2004 annettu vakuutusvalvontalaki (Insurance Supervision Act, ISA) sekä vakuutusvalvonta-asetus (Insurance Supervision Ordinance, ISO)². Komissio on tukeutunut arvioinnissaan EVLEVin antamiin tietoihin.
- (8) Ottaen huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35³ säännökset, erityisesti 378, 379 ja 380 artiklan, sekä EVLEVin lausunnon on sovellettava useita perusteita vastaavuuden arvioimiseksi direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohdan, 227 artiklan 4 kohdan ja 260 artiklan 3 kohdan nojalla.
- (9) Kyseisiin perusteisiin sisältyy tiettyjä vaatimuksia, jotka asetetaan kahdessa tai kolmessa edellä mainituista delegoidun säädöksen (EU) 2015/35 378, 379 ja 380 artiklasta ja jotka koskevat yksittäisiä⁴ (jälleen)vakuutusyrityksiä ja (jälleen)vakuutusyritysryhmiä. Vaatimukset liittyvät valtuuksiin, vakavaraisuuteen, hallintoon, läpinäkyvyyteen, viranomaisten väliseen yhteistyöhön ja luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sekä siihen, miten päätökset vaikuttavat rahoitusvakauteen.
- (10) Ensiksi todetaan resursseista, valtuuksista ja tehtävistä, että Sveitsin finanssimarkkinoiden valvontaviranomaisella (FINMA) on valtuudet valvoa tehokkaasti (jälleen)vakuutustoimintaa ja tarvittaessa määrätä seuraamuksia tai toteuttaa täytäntöönpanotoimia, kuten peruuttaa yrityksen toimilupa tai vaihtaa sen johto osittain tai kokonaan. FINMalla on tarvittavat taloudelliset ja henkilöstöresurssit, asiantuntemus, valmiudet ja toimivalta suojata tehokkaasti kaikkia vakuutuksenottajia ja edunsaajia.

² Sveitsin liittoneuvosto hyväksyi vakuutusvalvonta-asetuksen 25 päivänä maaliskuuta 2015, ja se tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015.

³ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenci II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁴ Tässä säädöksessä täsmennetään, tarkastellaanko vakuutusyrityksiä yksittäisen yrityksen vai ryhmän tasolla. Yksittäiset yritykset voivat myös kuulua ryhmiin.

- (11) Toiseksi todetaan vakavaraisuudesta, että Sveitsin vakavaraisuustesti (Swiss Solvency Test, SST), jonka avulla arvioidaan (jälleen)vakuutusyritysten tai -ryhmien taloudellista asemaa, perustuu hyvän taloudenhoidon periaatteisiin, ja vakavaraisuusvaatimukset perustuvat kaikkien varojen ja velkojen liiketaloudelliseen arvostamiseen. SST-testissä vaaditaan, että (jälleen)vakuutusyrityksillä on riittävät rahoitusvarat, ja siinä vahvistetaan perusteet, jotka koskevat vakuutusteknistä vastuuvulkaa, sijoituksia, pääomavaatimuksia (mukaan luettuna pääoman vähimmäistaso) ja omaa varallisuutta, sekä edellytetään, että FINMA toteuttaa ajoissa toimia, jos pääomavaatimuksia ei noudateta tai jos vakuutuksenottajien edut ovat uhattuina. Pääomavaatimukset ovat riskiperusteisia, ja niiden tarkoituksena on ottaa huomioon kvantifioitavissa olevat riskit. Jos riskiä ei kvantifioida, se otetaan huomioon muilla toimenpiteillä: esimerkiksi operatiiviset riskit otetaan kvalitatiivisesti huomioon käyttämällä sveitsiläistä laadunarviointia (Swiss Quality Assessment, SQA). Tärkein pääomavaatimus, jota kutsutaan SST-testissä tavoitepääomaksi, lasketaan siten, että se kattaa olemassa olevasta liiketoiminnasta johtuvat odottamattomat tappiot. Absoluuttinen vähimmäispääomavaatimus (vähimmäispääoma), joka asetetaan SST-testissä vakuutusyrityksille, vaihtelee vakuutuslajin mukaan. Molemmat vaatimukset ovat vähintään yhtä tiukat kuin vastaavat direktiivin 2009/138/EY vaatimukset Sveitsin vakuutusyritysten kaikkien nykyisten vakuutuslajiyhdistelmien osalta. Mallien osalta vakuutusyritykset voivat käyttää vakiomallia tai (FINMAN vaatimuksesta tai omasta aloitteestaan) sisäistä mallia.
- (12) Kolmanneksi todetaan hallinnosta, että Sveitsin vakavaraisuusjärjestelyssä edellytetään, että (jälleen)vakuutusyrityksillä on toimiva hallintojärjestelmä, jossa määrätään niille selkeä organisaatorakenne, vaatimukset, joilla varmistetaan yritysten toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden sopivuus ja luotettavuus, sekä tehokkaat prosessit, joilla siirretään tietoja yrityksen sisällä ja välitetään tietoja FINMALLE. Lisäksi FINMA tosiasiallisesti valvoo ulkoistettuja toimintoja ja toimia.
- (13) SST-testissä edellytetään myös, että (jälleen)vakuutusyritykset ja -ryhmät pitävät yllä riskienhallintatoimintoa, sääntöjen noudattamista valvovaa (compliance) toimintoa, sisäisen tarkastuksen toimintoa ja aktuaaritoimintoa. SST-testissä vaaditaan riskienhallintajärjestelmää, jolla pystytään tunnistamaan, mittaamaan, valvomaan ja hallitsemaan riskejä ja raportoimaan niistä, sekä tehokasta sisäisen valvonnan järjestelmää. Vakuutusvalvonta-asetuksessa otetaan tyydyttävästi huomioon direktiivin 2009/138/EY vaatimukset, jotka koskevat yksittäisten yritysten sisäistä tarkastusta ja sääntöjen noudattamisen valvontaa, sillä siinä lujitetaan riskienhallintavaatimuksia ja vaaditaan erityisesti, että yrityksillä on sääntöjen noudattamista valvova toiminto.
- (14) Sveitsissä voimassa olevassa järjestelyssä vaaditaan, että muutokset, jotka koskevat (jälleen)vakuutusyritysten tai -ryhmien liiketoimintapolitiikkaa tai johtoa tai tällaisissa yrityksissä tai ryhmissä olevia määräämistusyhteyksiä, ovat yhdenmukaisia vakaan ja järkevän johtamisen kanssa. FINMALLE ilmoitetaan erityisesti hankinnoista, liiketoimintasuunnitelman muutoksista tai (jälleen)vakuutusyritysten tai vakuutusyritysryhmien määräämistusyhteyksissä tapahtuvista muutoksista, jolloin FISMA voi aiheellisissa tapauksissa määrätä asianmukaisia seuraamuksia, kuten kieltää hankinnan.
- (15) Neljänneksi todetaan läpinäkyvyydestä, että (jälleen)vakuutusyritysten ja -ryhmien on annettava FINMALLE kaikki valvontaan tarvittavat tiedot ja julkaistava vähintään

vuosittain kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Vakuutusvalvonta-asetuksessa otetaan direktiivin 2009/138/EY vaatimukset tietojen julkistamisesta tyydyttävästi huomioon, sillä asetuksessa edellytetään vastaavantyyppisten laadullisten ja määrällisten tietojen julkistamista kuin direktiivissä 2009/138/EY. Vakuutusvalvonta-asetuksen mukaan (jälleen)vakuutusyritysten ja -ryhmien on julkistettava tiedot liiketoiminnastaan, tuloksistaan, riskienhallinnastaan, riskiprofiilistaan sekä menetelmistä, joilla arvioidaan erityisesti vastuuvulkaa, pääoman hallintaa ja vakavaraisuutta.

- (16) Viidenneksi todetaan salassapitovelvollisuudesta, yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta, että Sveitsissä voimassa olevassa järjestelyssä asetetaan salassapitovelvollisuudet kaikille henkilöille, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet FINMAN palveluksessa, mukaan luettuina tilintarkastajat ja asiantuntijat, jotka toimivat tai ovat toimineet FINMAN lukuun. Näissä velvollisuuksissa määrätään myös, ettei luottamuksellisia tietoja saa ilmaista muulla tavoin kuin koosteena tai tiivistelmänä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn. Lisäksi FINMA käyttää muilta valvontaviranomaisilta saatuja luottamuksellisia tietoja ainoastaan tehtäviensä suorittamiseen sekä laissa säädettyihin tarkoituksiin. Sveitsissä voimassa olevassa järjestelyssä edellytetään myös, että jos (jälleen)vakuutusyritys asetetaan konkurssiin tai pakolliseen likvidaatiomenettelyyn, luottamukselliset tiedot, jotka eivät koske yrityksen pelastamisessa mukana olevia kolmansia osapuolia, ovat luovutettavissa. FINMA voi vaihtaa toiselta valvontaviranomaiselta saamiaan luottamuksellisia tietoja Sveitsissä salassapitovelvollisuuksien piiriin kuuluvien viranomaisten, elinten tai henkilöiden kanssa ainoastaan tiedot antaneen valvontaviranomaisen nimenomaisella luvalla. Se on allekirjoittanut yhteisymmärryspöytäkirjat unionin kaikkien jäsenvaltioiden kanssa erityisesti luottamuksellisten tietojen vaihdosta kansainvälisen yhteistyön koordinoimiseksi.
- (17) Kuudenneksi todetaan FINMAN päätöksen vaikutuksista, että FINMalla ja muilla Sveitsin viranomaisilla, kuten Sveitsin keskuspankillä ja valtiovarainministeriöllä, joiden tehtävänä on varmistaa finanssimarkkinoiden moitteeton toiminta, on valmiudet arvioida, miten päätökset vaikuttavat rahoitusvakauteen maailmanlaajuisesti ja erityisesti kriisitilanteissa, sekä ottaa huomioon päätösten mahdolliset myötäsykliset vaikutukset silloin, kun finanssimarkkinoiden kehitys on poikkeuksellista. Edellä mainittujen viranomaisten välillä järjestetään Sveitsissä voimassa olevan järjestelyn mukaisesti säännöllisiä kokouksia, joiden tarkoituksena on tietojen vaihto rahoitusvakautta uhkaavista riskeistä sekä toimien koordinointi. Vastaavaa toimintaa harjoitetaan kansainvälisellä tasolla, kun Sveitsin viranomaiset vaihtavat tietoja rahoitusvakautta koskevista asioista esimerkiksi unionin jäsenvaltioiden valvontakollegioiden ja EVLEVIN kanssa.
- (18) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378 ja 380 artiklassa vahvistetaan myös erityiset vastaavuusperusteet, jotka koskevat jälleenvakuutustoimintaa ja ryhmävalvontaa.
- (19) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378 artiklan mukaisista jälleenvakuutusta koskevista erityisperusteista todetaan, että jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen vaaditaan FINMAN antama ennakkolupa, joka edellyttää yksityiskohtaisten lakisääteisten vaatimusten noudattamista. Jälleenvakuutusalan kytkösytykset kuuluvat Sveitsissä voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn soveltamisalaan vakuutusvalvonta-asetuksen mukaisesti.

- (20) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 380 artiklan mukaisista ryhmävalvontaa koskevista erityisperusteista todetaan, että FINMalla on toimivalta päättää, mitkä yritykset kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, sekä valvoa ryhmään kuuluvia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä. FINMA valvoo kaikkia (jälleen)vakuutusyrityksiä, joissa direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty osakasyritys käyttää määräävää tai merkittävää vaikutusvaltaa.
- (21) FINMA kykenee arvioimaan ryhmään kuuluvien (jälleen)vakuutusyritysten riskiprofiilin, taloudellisen aseman ja vakavaraisuuden sekä ryhmän liiketoimintastrategian.
- (22) Sveitsissä voimassa olevassa järjestelyssä raportointia ja kirjanpitoa koskevat säännöt antavat mahdollisuuden valvoa ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä, joista (jälleen)vakuutusyritysryhmien on raportoitava vähintään vuosittain.
- (23) Sveitsissä voimassa olevassa järjestelyssä FINMA rajoittaa (jälleen)vakuutusyrityksen oman varallisuuden käyttöä, jos omaa varallisuutta ei voida tehokkaasti käyttää sen osakasyrityksen pääomavaatimuksen kattamiseen, jonka perusteella ryhmän vakavaraisuus lasketaan. Ryhmän vakavaraisuuden laskenta johtaa tuloksiin, jotka vastaavat vähintään direktiivin 2009/138/EY 230 ja 233 artiklassa vahvistettujen laskentamenetelmien antamia tuloksia. Omaa varallisuutta ei lasketa kahta kertaa, ja keskinäisestä rahoituksesta peräisin oleva ryhmän sisäinen pääoma jätetään huomiotta. Tarkemmin sanottuna, vaikka Sveitsin järjestelyssä ei ole direktiivin 2009/138/EY 230 ja 233 artiklan mukaista ryhmän vakavaraisuussuhdelukua vaan sarja vakavaraisuussuhdelukuja ryhmän eri yhteisöjä varten, sarja kattaa kuitenkin kaikki ryhmän yhteisöjen väliset toimet, joten siinä otetaan ryhmän rakenne huomioon.
- (24) Koska Sveitsissä voimassa oleva, (jälleen)vakuutusyrityksiä ja -ryhmiä koskeva sääntely- ja valvontajärjestely täyttää kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 378, 379 ja 380 artiklassa säädetyt perusteet, sen katsotaan täyttävän direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 2 kohdassa, 227 artiklan 4 kohdassa ja 260 artiklan 3 kohdassa säädetyt täyttä vastaavuutta koskevat perusteet.
- (25) Komissio voi toteuttaa yksittäiseen kolmanteen maahan tai alueeseen kohdistuvan erityisen uudelleentarkastelun milloin tahansa yleisen uudelleentarkastelun ulkopuolella, jos vaatimusten olennaiset muutokset antavat komissiolle aiheen arvioida tällä päätöksellä myönnettyä tunnustamista uudelleen. Komission olisi EVLEVIN teknisellä avustuksella seurattava edelleen Sveitsissä voimassa olevan järjestelyn kehitystä sekä niiden ehtojen täyttymistä, joiden perusteella tämä päätös on annettu.
- (26) Direktiiviä 2009/138/EY sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Sen vuoksi Sveitsissä voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus olisi myös myönnettävä kyseisestä päivästä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Sveitsissä voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Sveitsissä, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EU I osaston vaatimuksia 1 päivästä tammikuuta 2016.

2 artikla

Sveitsissä voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden kotipaikka on Sveitsissä, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EU I osaston VI luvun vaatimuksia 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 artikla

Sveitsissä voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaan, katsotaan vastaavan direktiivin 2009/138/EU III osaston vaatimuksia 1 päivästä tammikuuta 2016.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 5.6.2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER